

Arie af Elisa.

Kuhlau

Wilhelm.

Larghetto.

Gaae frem, o ly-se Stjer...ne-hær, du Him-mel...bor-gens
Her-vor, du schöne Ster...nenschaar, Be-glei-te...rin der

Vagt! som stan-der tro...ligt fjernt og nær i gyl...den Pand...ser
Nacht! die du so ru...hig, hell und klar er-scheint in gold...ner

dragt, i gyl...den Pand-ser-dragt! Led-sag mig med dit Straa-leskjær paa nat-lig
Pragt, er...scheint in gold-ner Pragt! Be-glei-te mich mit dei-nem Licht in die-ser

dunkle Vei; thi Tan-ken hos min Elsk-te er, jeg mær-ker
finstern Nacht, ich fürch-te die Ge-fah-ren nicht die treu-e

V: S:

Fa-ren ei, nei! jeg mær - - - ker Fa-ren ei, nei! jeg mær - - - ker Fa-ren
Lie-be wacht, ja! die treu - - - e Lie-be wacht, ja! die treu - - - e Lie-be

tr
sf *p*

ei.
wacht!

Dog vre - - des
Und doch ich

p

ik-ke, vre-des ik-ke Stjer - - - ner smaae, om ei, det sy - - - nes mig, at e - - ders
fühl' es, ja ichühl' es Ster - - - ne - - - lein! und ach! ver - - - zeiht es mir! dass der Ge -

tr

Glands paa dunkle Blaae er hen - - - des Öi - - - e liig, er
lieb - - - ten Au - gen - schein noch mehr ent - zückt als Jhr; noch

hen--des Öi--e liig! J flye jo selv med vin-get Jil for Lunas Straa-le-krands, og min E--
mehr ent--zückt als Jhr. Es flie-het selbst ja Eu-reSchaar vor Lunas Strah-len-krantz, und der Ge--

li--sas hul--de Smiil for--dunkler Lu-nas Glands, ja! for--dunk--ler Lu--nas
lieb--ten Au--gen-paar ver--dunkelt Lu-nas Glanz, ja! ver--dun--kelt Lu--nas

Glands, ja! for--dunk--ler Lu-nas Glands! Ja min E--li--sas hul--de
Glanz, ja! ver--dun--kelt Lu-nas' Glanz! Ja der Ge--lieb--ten Au--gen--

Smiil, for--dunkler Lu--nas Glands!
paar ver--dun--kelt Lu--nas Glanz!

smorz.